„ЕДЕН СВЕТ - ЕДНО СЕМЕЈСТВО“

Уште на самиот почеток сакам да го изразам моето големо задоволство и да кажам дека ми е голема чест, да се обратам тука пред сите вас и да споделам заедно со вас одредени размислувања и сфаќања во поглед на прекрасното мото, кое го имате: „Еден свет - едно семејство“. Во таа смисла благодарам на *Садгуру Шри Мадусудан Саи* за поканата, да дојдам овде и да споделам неколку вредни моменти со вас.
Името ми е Марјан Димов. Доаѓам од Македонија, земја која се наоѓа на европскиот континент, во срцето на Блаканскиот Полуостров. Оженет сум и имаме три деца - ќерки. На 17 години донесов лична одлука да го следам Господ Исус Христос. Денес служам како Пастор во Евангелско-Методистичката Црква во Македонија. Причината, зошто се одлучив да Го следам Исус Христос и да служам како Пастор беше сознанието за Божјиот план за човекот. Од дното на срцето посакав и јас да допринесам во откривањето на тој прекрасен план, па уште многу други луѓе да слушнат за него, да имаат прилика да се одлучат за Него и да донесат одлука да го следат Спасителот на секоја човечка душа.

I Првата замисла за еден свет - едно семејство

II Љубовта пат до вечниот живот

III Како до повторна хармонија со Создателот и вистински среќно семејство?

Заклучок

Почетокот: Идејата за еден свет, едно големо семејство

Ајде денес заедно да погледнеме една неверојатна вистина, вистина која е во самото срце на тоа што значи да се биде човек. Ова е Божјата прва и најчиста идеја за целиот свет. Кога Господ Бог го создал нашиот свет, Неговата замисла не била да биде место полно со караници, поделби и борби. Напротив, Неговата совршена идеја била целиот свет да функционира како едно огромно, среќно семејство, обединето под Неговата љубов и водство.

Уште во самиот почеток, Бог го создал човекот, давајќи му способности за љубов, разбирање и, што е најважно, потреба да биде со други луѓе. Адам и Ева, првите родители, биле како темелот на ова семејство што Бог го замислил. Тие живееле во совршена хармонија со Бога и едни со други, во градината Едем – место што симболизира мир и изобилство. Бог не ги создал како да се сами за себе, туку како суштества кои имаат потреба од заедништво, создадени да сакаат и да бидат сакани. Божјата цел е секој човек на земјата да биде дел од едно големо, поврзано семејство, каде што владеат љубовта, мирот и меѓусебната почит. Оваа идеја за едно семејство не била само за нив двајца, туку за сите луѓе што требало да дојдат по нив. Бог посакал сите да бидеме како браќа и сестри, поврзани со невидливи нишки на љубов и грижа, живеејќи во единство со Него и едни со други.

Светото Писмо, односно Библијата, ни го раскажува овој прекрасен расказ за почетокот. Бог не ги создал луѓето како противници или непријатели, туку како пар, со цел да се развиваат и да го исполнат Неговиот свет. Нивната врска била многу блиска, изградена на доверба и меѓусебна поддршка. Оваа основна идеја за единство е основата на сето она што Бог го сака за нас – заедништво, љубов и мир. Тоа е совршениот идеал што Бог го поставил на самиот почеток, идеал кон кој треба да се стремиме и денес, особено вие, младите, кои ја градите иднината.

Љубовта кон вистинскиот Господ Бог Исус Христос и љубовта кон ближниот се пат до вечниот живот

Во една прилика еден човек му упатува прашање на Господ Исус Христос: „Учителе, што треба да направам за да наследам живот вечен?“ А Тој му рече: Знаеш дека треба да го сакаш Бог со сето свое срце, со сета своја душа, со сета своја сила и со сиот свој разум; и својот ближен како себе си!“ Но тој, сакајќи да се оправда, Му рече на Исус: „А кој е мој ближен?“ Добро прашање, дали знаеш ти, кој е твојот ближен?

Господ Исус му го раскажал следниов пример: „Еден човек, додека слегувал од својот град во соседниот, кој бил сметан за непријателски град, западнал меѓу разбојници. Тие го соблекле и го претепале, потоа си заминале, оставајќи го човекот полумртов. Случајно во тоа време поминал еден познат човек и, кога го видел наранетиот, го заобиколил, поминувајќи на

спротивната страна. По него дошол уште еден познат човек. Кога дошол до самото место, погледнал и преминал на другата страна. Еден, пак човек, кој бил сметан за непријател, кога дојшол до него, го видел и се сожалил. И кога се приближил, му ги преврзал раните, полевајќи ги со масло и со вино. Потоа го качил на добитокот свој, го однел во гостилница и се погрижил за него. А утредента, на кинисување, извадил петстотини долара, му ги дал на гостилничарот и му рекол: Погрижи се за него; а ако потрошиш нешто повеќе, кога ќе се вратам, ќе ти платам. Кој, пак, од тие тројца мислиш дека му беше ближен на оној, што падна во рацете на разбојниците? (Оној што му искажа милосрдие). Тогаш, оди и ти прави така!“ (според Лк. 10:25-37)

Ако некој тврди дека има љубов кон некој друг, а тоа не го покажува преку своите дела, тогаш таквиот е лажец.
Господ Исус Христос сака нашата љубов да ја покажеме на дело.

И втор пример ќе ви раскажам.

**Богатиот и Лазар (според Лк. 16:19-28)*
Пример што Исус Христос го раскажа, а кој ни помага да разбереме колку е важна **љубовта кон ближниот** и како нашите постапки денес можат да имаат големи последици.

Кој беше богатиот човек?
Исус раскажал за еден многу богат човек. Тој живеел раскошно, се опкружувал со скапа облека како пурпур (што е многу скапа ткаенина) и фино ленено платно, а секој ден правел големи и богати гозби. Звучи како животот од соништата, нели? Но, имало и друга страна на приказната.

Кој беше Лазар?
Пред портите на куќата на овој богат човек лежел еден сиромав човек по име Лазар. Тој бил покриен со рани и единствената храна што можел да ја

најде била онаа што паѓала од масата на богатиот. Дури и кучињата доаѓале и ги лижеле неговите рани. Лазар немал ништо, бил заборавен од светот.

Што се случило подоцна?
Секој човек, без разлика колку е богат или сиромашен, поминува низ животот. Така било и со овие двајца. Еден ден, Лазар умрел и бил однесен од ангелите во **„Аврамовото присуство“,** а Авраам бил човек кој му верувал на Бог со сето свое срце. Тоа место е место на мир и спокојство, каде што праведните души биле во близина на Бог.
Набргу потоа, умрел и богатиот човек. Но неговата судбина била поинаква. Бил погребан, но завршил во место на маки, во пекол.
Додека бил во маки, богатиот човек подигнал очи и оддалеку ги видел Аврама и Лазара блиску до него. Тогаш го повикал Аврама: „Татко Авраме, смилувај се на мене и прати го Лазар да го натопи врвот од својот прст во вода и да ме освежи, зашто се мачам во овој пламен.“

Ова ни покажува дека дури и во маки, тој сè уште мислел само на себе и на своето олеснување. Не се сетил на Лазар што лежел пред неговата порта.

Зошто толку голема разлика?
Аврам му објаснил: „Чедо мое, спомни си дека за време на твојот живот ги доби своите добра, а Лазар – своите зла. Сега тој овде се утешува, а ти се мачиш. Покрај сè, меѓу нас и вас е поставена голема провалија, за да не можат оние што сакаат да преминат оттука кај вас, ниту пак да преминат оттаму кај нас.“
Ова значи дека нашиот однос кон другите, особено кон оние што се во потреба, има важност. Богатиот човек бил толку зафатен со своето богатство и удобност што го игнорирал Лазар. Не го нахранил, не му помогнал, не покажал **сочувство**.

Што можеме да научиме?
Исусовата порака овде е јасна, вистинската љубов прави милосрдни дела и се грижи за другите:

1. **Грижи се за другите:** Секогаш обрнувај внимание на луѓето околу тебе, особено на оние што се помалку среќни или имаат потреба од помош. Не ги игнорирај!
2. **Не биди себичен:** Богатиот човек мислел само на себе. Ние треба да се трудиме да бидеме **дарежливи** и да делиме со другите.

3. **Вредноста на животот:** Начинот на кој живееме денес, нашите избори и нашите дела, се важни за нашата иднина.
4. **Покај се навреме:** Богатиот човек сфатил дека погрешил, но било предоцна. Тоа е причина зошто е важно да бараме прошка и да ги промениме нашите патишта додека сме уште тука на земјата.

Овој пример нè потсетува дека вистинското богатство не е во парите или материјалните работи, туку во **љубовта, добрината и грижата** што ги покажуваме кон другите. Како би постапил ти, да беше на местото на богатиот?

Како до повторна хармонија со Создателот и вистински среќно семејство?

Бог не се откажа од Својата прва замисла. Тој, во Својата неизмерна љубов и милост, подготвил пат за повторно воспоставување на хармонијата, како меѓу нас и Него, така и меѓу нас самите. Овој пат е Исус Христос. Во Светото Писмо во Ев. според Јован Исус Христос вели: *„Јас сум Патот, Вистината и Животот“ (Јвн. 14:6).* За вистински успех и просперитет неопходен е вистинскиот пат.

- **Прифаќање на Исус Христос како Господ и Спасител**: Исус е самиот Бог, Кој станал човек, за да нè ослободи од злото кое нè уништува. За Него ап. Павле, воден од Божјиот Дух, запишал: *„Бидејќи вие треба да ги имате истите мисли, што ги има Исус Христос, Кој, иако беше во Божји лик, не сметаше дека треба да го искористи тоа што е еднаков со Бога; но Сам Себе се понизи, земајќи лик на слуга се изедначи со луѓето и по изглед се покажа како човек; Сам Себе се понизи, послушен сè до самата смрт, смрт на крст. Па затоа и Бог Го превозвиши и Му даде име што е над секое име.“ (Фил. 2:5-9).* Кога ќе го прифатиме Исус во нашите срца, ние се помируваме со Создателот. Во наредните денови ќе се принесуваат овде многу жртви. Додека во Христијанството Бог не сака повеќе никакви жртви, затоа што Тој ја направи најголемата жртва, давајќи го Својот Единороден син Исус Христос. Ако поверуваме во Него, Бог ни дава нов, вечен живот, живот во хармонија со Него.

- **Живеење според Божјото слово**: Светото Писмо (Библијата) е Божјата инструкција за живот. Преку неа, Бог ни открива како сака да живееме, како да ги сакаме ближните, како да ги решаваме конфликтите и како да градиме здрави односи. Кога ги применуваме библиските принципи во нашите животи, ние активно учествуваме во обновувањето на Божјата замисла. Посебно важни се заповедите за љубов кон Бог со сето срце и љубов кон ближниот како себеси (Мт. 22:37-39).

Што значи сето ова практично за нас? (Откр. 7:9,14-17)

Бог ни објавил во Светото Писмо дека не само за на земјата туку треба да размислуваме и за небото. Оваа земја ќе биде уништена, ќе изгори (2 Птр. 3:7,10-12).
За тие кои го љубат *Бог̄ и нивниоӣ ближен Бог̄ создава ново небо и нова земја, каде шӣо ӣовеќе нема да има солзи, ӣлач, ӣискоӣ, болка, ниӣу смрӣ нема да има веќе* (Откр. 21:4-8).

Што се случува со нас луѓето?
Ќе завршам со еден трет пример.

*Секој еден човек на оваа земја најпрво е целиот извалкан. А такви Бог не прима. Тој сака да бидеме чисти, а не како јас сега - целиот извалкан (облеката слика за срцето; ја соблекувам извалканата облека и ја фрлам на страна, одоздола се појавува чисто бело одело - од глава до пети). Тој сака да ни подари нова „облека“. Да застанеме чисти и свети пред Него. Да имаме чисти мисли, искрени срца полни со љубов и спремни да покажат добри дела, дела на пожртвуваност...

Заклучок

Божјата прва замисла била светот да биде едно големо, хармонично семејство, обединето во љубов и мир. Човекот го отвори своето срце за злото, преку тоа го нарушил овој прекрасен план, внесувајќи раздор, конфликти и страдања. Сепак, Бог не нè оставил во овој хаос. Тој ни ја

испружува Својата рака преку Исус Христос, Тој ни понудил пат за помирување со Него и за обновување на нашите односи.
Прифаќајќи ја Неговата љубов, живеејќи според Неговите зборови, можеме повторно да ја откриеме вистинската среќа, како во нашиот однос со Бог, така и во нашите семејства и меѓусебни односи. Нека секој од нас биде столб на љубов, мир и единство, обновувајќи ја Неговата изворна замисла за еден свет – едно семејство. Нека секој еден од нас да се најде еден ден во Божјото небесно царство, облечен во чисти бели облеки.

Суперинтендент, Пастор
Марјан Димов